

Introducere

Epistola către Coloseni

Desăvârșiți în Hristos

Introducere

Există două lucruri care fac această epistolă deosebit de valoroasă pentru tine, ca tânăr credincios. În primul rând, este modul în care toată atenția este îndreptată spre gloria Persoanei lui Hristos. Această glorie se manifestă în diferite moduri, în diferite relații. Astfel, Îl poți vedea ca Fiul dragostei Tatălui, în care locuiește toată plinătatea Dumnezeirii (Coloseni 1.13,19). Îl vezi și ca Creator și Păstrător al tuturor lucrurilor (Coloseni 1.16,17). Și Îl vezi ca Mântuitorul și Capul Trupului Său, al Adunării (Coloseni 1.14,18).

Al doilea mod este felul în care este revelată „taină” (Coloseni 1.27), și anume ca o sursă de mângâiere (Coloseni 2.2). Această taină include faptul că Adunarea este una cu Hristos. Cu cât descoperi și apreciezi mai mult aceasta, cu atât mai mult va fi încurajată viața ta de credință și vei primi mângâiere într-un mediu care nu știe nimic despre aceasta și nu vrea să aibă nimic de-a face cu ea.

Scopul epistolei este ca tu să primești învățătură despre lucrurile menționate și să începi să meditezi asupra lor. Rezultatul va fi, fără îndoială, că inima și ochii tăi vor fi umpluți de gloria Domnului Isus. Te pot asigura că, în urma acestui fapt, sufletul tău va fi copleșit de recunoștință, bucurie și siguranță.

Epistola către Coloseni este a treia scrisoare, pe care Pavel a scris-o (după scrisoarea către Efeseni și scrisoarea către Filipeni) din închisoarea din Roma. Deci, nici această scrisoare nu provine de la un „erudit de cameră”. Pavel a găsit mângâiere și bucurie în sufletul său în circumstanțele în care se afla, când se gândea și scria despre gloria Domnului Isus. Când citești această epistolă, și tu vei experimenta același lucru.

Fiecare epistolă a lui Pavel a fost scrisă cu ocazia unei chestiuni, pe care a observat-o sau a auzit-o. Motivul Epistolei către Coloseni era faptul că Pavel auzise despre erezii, care pătrunseseră în Colose. Epafra probabil că l-a informat despre acestea. Nu este foarte clar despre ce erezii este vorba. Totuși, există câteva indicii în scrisoare, mai precis în capitolul 2. Acolo citești, de exemplu, despre filozofie (Coloseni 2.8), despre ritualuri iudaice (Coloseni 2.16,17) și despre venerarea îngerilor (Coloseni 2.18). Este vorba, așadar, atât de elemente din păgânism, cât și din iudaism. Există o singură modalitate prin care răul provocat de aceste erezii putea fi reparat: prin prezentarea întregii glorii a lui Hristos. Cine cunoaște această glorie nu va mai simți nevoia să se ocupe de erezii.

După cum am spus, Pavel va fi auzit de la Epafra despre evoluțiile din adunarea din Colose. Acest slujitor credincios avea o relație strânsă cu această adunare. Din capitolul 1 se poate deduce că adunarea din Colose a fost înființată prin lucrarea lui Epafra. El le-a vestit colosenilor Evanghelia (Coloseni 1.7). Epafra era el însuși dintre coloseni (Coloseni 4.12). Totuși, nu era „adunarea lui”. Cu toate acestea, simțea o mare responsabilitate față de ea. Când au apărut ereziile, el a vorbit despre ele cu Pavel. Acesta a luat hârtie și cerneală și le-a scris credincioșilor din Colose despre pericolele ereziilor și despre cum se pot apăra împotriva lor.

Pavel nu a fost niciodată în Colose (Coloseni 2.1). Cu toate acestea, el nu s-a gândit: „Este adunarea lui Epafra, să se ocupe el de ea”. Pavel era conștient că era un slujitor al întregii Adunări.

Introducere

În același timp, era conștient că nu era „adunarea lui”, ci Adunarea lui Hristos. Tocmai această conștientizare i-a dat o dragoste înflăcărată pentru Adunare. Când vrăjmașul ataca Adunarea, încercând să introducă erezii, el intra în acțiune. Căci cine voia să pustiască Adunarea – iar ereziile sunt un mijloc magistral pentru aceasta – îl ataca pe Hristos Însuși. Hristos și Adunarea sunt una.

Pavel a învățat aceasta în momentul convertirii sale. În acel moment, el era preocupat cu persecutarea Adunării. Domnul Isus i-a vorbit însă din cer, când i-a strigat acestui persecutor al Adunării Sale: „Saule, Saule, pentru ce Mă persecuți?” (Faptele apostolilor 9.4). Persecuția Adunării pe pământ era în același timp persecuția Domnului Isus aflat în cer. Aici înveți că Adunarea de pe pământ și Domnul Isus din cer sunt una, formând un singur trup cu El ca și Cap al trupului. În această epistolă, acest fapt este numit „taină”. O „taină” este ceva ce nu era cunoscut în Vechiul Testament, dar care este acum revelat Adunării.

Există încă o epistolă, în care poți citi despre taina aceasta. Este epistola către Efeseni. Modul în care Pavel vorbește despre „taină” în epistola către Coloseni diferă însă de modul în care o face în epistola către Efeseni. Îți va fi de ajutor să înțelegi mai bine Epistola către Coloseni dacă menționez câteva diferențe. O diferență importantă este că Epistola către Coloseni arată că Hristos este una cu Adunarea *aflată pe pământ*, în timp ce în Epistola către Efeseni Adunarea este prezentată ca fiind una cu Hristos *în cer*.

O altă diferență este că, în Epistola către Coloseni, creștinul este văzut ca fiind înviat împreună cu Hristos, dar nu și mutat în cer împreună cu El, așa cum se spune în Epistola către Efeseni. Acest fapt este subliniat prin aceea că credincioșilor din Colose li se spune că pentru ei este păstrată o speranță în ceruri (Coloseni 1.5). Aceasta înseamnă că ei nu sunt văzuți ca fiind în cer, așa cum este în Epistola către Efeseni; aici ei sunt văzuți în viața lor pe pământ. Poți deduce aceasta și din îndemnul lui Pavel ca ei să-și îndrepte gândurile și sentimentele către lucrurile de sus, și nu către lucrurile de pe pământ (Coloseni 3.1,2).

O altă diferență este că Epistola către Coloseni revelează plinătatea care este în Hristos (Coloseni 1.19; 2.9) și desăvârșirea noastră în El (Coloseni 2.10), în timp ce în Epistola către Efeseni sunt prezentate privilegiile trupului.

În cele din urmă, subliniez faptul că în Epistola către Coloseni accentul este pus pe Hristos Însuși ca *viața* noastră. În Epistola către Efeseni, în schimb, accentul este pus mai mult pe *Duhul*, care este menționat o singură dată în Epistola către Coloseni (Coloseni 1.8).

Comparând astfel epistolele între ele, vei observa din ce în ce mai mult trăsătura unică a fiecărei epistole. În introducerea comentariului meu la Epistola către Efeseni, am comparat câteva epistole, trasând o paralelă cu călătoria lui Israel din Egipt prin pustiu către țara promisă. Poți reciti aceasta acolo. În această comparație, nu am menționat Epistola către Coloseni. Această epistolă ar putea fi plasată între Epistola către Romani și Epistola către Efeseni. Epistola către Romani vorbește despre eliberarea din robia păcatului (în imagine: din Egipt) prin lucrarea lui Hristos. Epistola către Efeseni tratează intrarea în binecuvântările din locurile cerești (în imagine: binecuvântările țării Canaan) în Hristos. Epistola către Coloseni vede pe creștinul credincios ca fiind eliberat din robia păcatului și unit cu Hristos. Cu toate acestea, el nu se bucură încă de binecuvântările locurilor cerești, deoarece se află încă pe pământ. În această epistolă se vorbește despre tăierea împrejur a lui Hristos (Coloseni 2.11). Aceasta amintește de tăierea împrejur a poporului Israel, când a trecut Iordanul (Iosua 5.1–9). Israelii erau în țară, dar încă nu luptaseră. Ei trebuiau să cucerească țara.

Introducere

Circumcizia lui Hristos vorbește despre judecata, pe care El a suferit-o pentru tine pe cruce. Pentru că crezi aceasta, ești acum liber să te bucuri de gloria Lui, care este descrisă în mod excelent în această epistolă. Sper și mă rog ca tu să faci aceasta din plin.

Tradus de la: <https://www.kingcomments.com/de/bibelstudien/Kol>